

Lee-Rahela (2)

Atuncea Leea și Rahela, cu turmele și-ai lor copii,
Cu Iacov au pornit pe cale, spre Canaan, spre-a lui câmpii.
Și-n timp ce ei mergeau 'nainte, Laban din urmă supărat,
I-a urmărit mai multe zile, trecînd de râul Euftrat.

Cor:

Spre Canaan călătorim, dar iarăși sîntem urmăriți,
De-acei ce-n urma noastră vin, și-ar vrea să fim din nou robiți.

Și-n timp ce el dormea pe vatră, în cortul său prin vise dus,
Un glas de dragoste de tată, chiar Domnul lui Laban i-a spus:
"Să nu te-atingi de slujitorul, de Israel, de robul Meu,
Căci Eu sînt Domnul, Vegheatorul!" - i-a zis în taină Dumnezeu.

Pe muntele Galaad în corturi, se odihnesc cei osteniți,
Laban și Iacov stau de vorbă, în zorii zilei, liniștiți.
"De ce m-ați înșelat cu fuga, și mi-ați luat și ce-i al meu?"
Stăpînul își certase sluga, Laban, pe ginerele său.

"Cu ce v-am înșelat?" - le zise alesul Iacov, către ei-
"Cînd ați plecat din țara noastră, voi ne-ați luat ai noștri zei!
Lovit de-a lui Laban ocară, sârmanul Iacov a rostit:
"Acel ce i-a furat să moară!" și-a lui blestem s-a împlinit.

El nu știa căci chiar Rahela, luase idolii cei dragi,
Și i-a ascuns cu mare grijă, sub șeaua ei, printre desagi.
Și-n drumul lor înspre Efrata, de la Betel cînd au pornit,
Rahela s-a sfîrșit, e gata, 'nainte lor ea a murit.

Punîndu-i numele Benone, la fiul care l-a născut,
Căci Beniamin, fiul durerii, cu lacrimi fața i-a umplut.

Voi frați să nu roștiți blesteme, și voi surori să nu luați,
Și bani, și idolii de aur, pentru Laban să îi lăsați.
Căci Domnul va purta de grijă, pe Iacov El l-a-nbogătit.
Și turme și copii, și aur, și haine el i-a dăruit.

Amin